

I

(Akty ustawodawcze)

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 1104/2011/UE

z dnia 25 października 2011 r.

w sprawie warunków dostępu do usługi publicznej o regulowanym dostępie oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 172,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W załączniku do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 683/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie dalszej realizacji europejskich programów nawigacji satelitarnej (EGNOS i Galileo) ⁽³⁾ przewiduje się, że szczegółowe cele programu Galileo polegają na zagwarantowaniu, aby sygnały emitowane przez system utworzony w ramach tego programu mogły być wykorzystane w szczególności do oferowania usługi publicznej o regulowanym dostępie (zwanej dalej „PRS”) zarezerwowanej dla użytkowników upoważnionych przez władze publiczne, przeznaczonej do szczególnych zastosowań, które wymagają skutecznej kontroli dostępu i wysokiego poziomu ciągłości usług.

(2) Ponieważ odpowiednie przepisy rozporządzenia (WE) nr 683/2008 mają również zastosowanie do usług, w tym

do PRS, wymienionych w załączniku do tego rozporządzenia, zważywszy na wzajemne powiązania między systemem utworzonym w ramach programu Galileo a PRS z punktu widzenia prawnego, technicznego, operacyjnego, finansowego oraz z punktu widzenia własności, stosowne jest powielenie odpowiednich przepisów dotyczących stosowania regulacji w zakresie bezpieczeństwa do celów niniejszej decyzji.

(3) Parlament Europejski i Rada przypominały wielokrotnie, że system utworzony w ramach programu Galileo jest systemem cywilnym pod cywilną kontrolą, tzn. realizowany według cywilnych standardów na podstawie cywilnych wymogów i pod kontrolą instytucji Unii.

(4) Program Galileo ma strategiczne znaczenie dla niezależności Unii w odniesieniu do nawigacji satelitarnej, usług w zakresie lokalizacji i synchronizacji, a także przyczynia się w istotny sposób do realizacji strategii „Europa 2020” na rzecz inteligentnego i trwałego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu.

(5) Wśród różnych usług oferowanych przez europejskie systemy nawigacji satelitarnej PRS jest usługą zarówno najbardziej zabezpieczoną, jak i o najbardziej wrażliwym charakterze, dlatego nadaje się ona dla usług, które wymagają zapewnienia wysokiej precyzji i całkowitej niezawodności. Musi ona zapewnić swoim uczestnikom ciągłość usług nawet w warunkach najcięższego kryzysu. Konsekwencje naruszenia zasad bezpieczeństwa podczas korzystania z tej usługi nie ograniczają się jedynie do danego użytkownika, ale obejmują potencjalnie innych użytkowników. Stosowanie PRS i zarządzanie nią odwołuje się zatem do współodpowiedzialności państw członkowskich za bezpieczeństwo Unii i ich własne. W tym kontekście dostęp do PRS musi być ściśle ograniczony do niektórych kategorii użytkowników, którzy są przedmiotem stałej kontroli.

(6) Należy zatem określić warunki dostępu do PRS oraz zasady zarządzania tą usługą, precyzując w szczególności ogólne zasady związane z dostępem, funkcje różnych organów zarządzania i kontroli, warunki związane z produkcją i bezpieczeństwem odbiorników i system kontroli wywozu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 54 z 19.2.2011, s. 36.

⁽²⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 13 września 2011 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 10 października 2011 r.

⁽³⁾ Dz.U. L 196 z 24.7.2008, s. 1.

- (7) Odnośnie do ogólnych zasad dostępu do PRS, sam przedmiot tej usługi, jak i jej cechy charakterystyczne narzucają ścisłe ograniczenie jej stosowania, przy czym państwa członkowskie, Rada, Komisja i Europejska Służba Działań Zewnętrznych („ESDZ”) powinny mieć do niej dostęp według własnego uznania w sposób nieograniczony i nieprzerwany w każdej części świata. Każde państwo członkowskie musi być ponadto w stanie suwerennie zdecydować o tym, którzy użytkownicy PRS dostaną zezwolenie i w zakresie jakich zastosowań, łącznie z zastosowaniami związanymi z bezpieczeństwem, zgodnie ze wspólnymi minimalnymi normami.
- (8) W celu propagowania w skali światowej zastosowań europejskiej technologii powinno być możliwe, by niektóre państwa trzecie i organizacje międzynarodowe mogły zostać uczestnikami PRS na podstawie zawieranych z nimi odrębnych umów. W odniesieniu do zabezpieczonych zastosowań rządowych w zakresie radionawigacji satelitarnej warunki, na których państwa trzecie i organizacje międzynarodowe mogą korzystać z PRS, należy określić w umowach międzynarodowych, przy czym oczywisty byłby obowiązek zachowania w każdym przypadku wymogów w zakresie bezpieczeństwa. W ramach takich umów powinno być możliwe zezwolenie na produkcję odbiorników PRS na szczególnych warunkach i po spełnieniu szczególnych wymogów, pod warunkiem że są one co najmniej równoważne warunkom i wymogom mającym zastosowanie do państw członkowskich. Umowy takie nie powinny jednak obejmować kwestii o szczególnie istotnym znaczeniu z punktu widzenia bezpieczeństwa, takich jak produkcja modułów bezpieczeństwa.
- (9) Umowy z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi powinny być negocjowane z pełnym uwzględnieniem znaczenia, jakie ma poszanowanie zasad demokracji, państwa prawa, uniwersalności i niepodzielności praw człowieka i podstawowych wolności, oraz wolności myśli, sumienia i religii, jak również wolności wypowiedzi i informacji, godności ludzkiej, zasad równości i solidarności, oraz poszanowanie zasad określonych w Karcie Narodów Zjednoczonych i prawie międzynarodowym.
- (10) Przepisy bezpieczeństwa Europejskiej Agencji Kosmicznej powinny zapewniać stopień ochrony co najmniej równoważny ochronie gwarantowanej przepisami bezpieczeństwa zawartymi w załączniku do decyzji Komisji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom⁽¹⁾, oraz decyzją Rady 2011/292/UE z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE⁽²⁾.
- (11) Unia i państwa członkowskie muszą dołożyć wszelkich starań, aby zapewnić bezpieczeństwo systemu utworzonego w ramach programu Galileo oraz technologii i sprzętu PRS, aby uniknąć korzystania z sygnałów emitowanych dla PRS przez nieuprawnione osoby fizyczne lub prawne i aby uniknąć wrogiego zastosowania PRS wobec Unii i państw członkowskich.
- (12) Ważne jest, aby państwa członkowskie w tym względzie określiły sankcje mające zastosowanie w razie naruszenia obowiązków wynikających z niniejszej decyzji i zapewniały stosowanie tych sankcji. Przewidywane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (13) Odnośnie do organów zarządzania i kontroli wydaje się, że rozwiązanie polegające na tym, aby uczestnicy PRS powołali „organ odpowiedzialny za PRS”, który będzie zarządzał użytkownikami i kontrolował ich, zapewni najskuteczniejsze zarządzanie zastosowaniami PRS, ułatwiając relacje między różnymi podmiotami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo i gwarantując stałą kontrolę użytkowników, zwłaszcza użytkowników krajowych, zgodnie ze wspólnymi minimalnymi normami. Należy jednak zachować pewien stopień elastyczności, aby państwa członkowskie mogły skutecznie określić zakresy odpowiedzialności.
- (14) W ramach wdrażania niniejszej decyzji przetwarzanie danych osobowych powinno odbywać się zgodnie z przepisami Unii, określonymi w szczególności w dyrektywie 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽³⁾ oraz w dyrektywie 2002/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 lipca 2002 r. dotyczącej przetwarzania danych osobowych i ochrony prywatności w sektorze łączności elektronicznej (dyrektywa o prywatności i łączności elektronicznej)⁽⁴⁾.
- (15) Ponadto, jedno z zadań centrum bezpieczeństwa Galileo (zwanego dalej „centrum monitorowania bezpieczeństwa Galileo” lub „GSMC”), o którym mowa w art. 16 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia (WE) nr 683/2008, powinno polegać na zapewnieniu interfejsu operacyjnego między różnymi podmiotami odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo PRS.
- (16) Rada i Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa powinni odgrywać rolę w zarządzaniu PRS poprzez stosowanie wspólnego działania Rady 2004/552/WPZiB z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie aspektów działania europejskiego systemu radionawigacji satelitarnej mających wpływ na bezpieczeństwo Unii Europejskiej⁽⁵⁾. Rada powinna zatwierdzać umowy międzynarodowe upoważniające państwa trzecie lub organizację międzynarodową do korzystania z PRS.

(1) Dz.U. L 317 z 3.12.2001, s. 1.

(2) Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17.

(3) Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

(4) Dz.U. L 201 z 31.7.2002, s. 37.

(5) Dz.U. L 246 z 20.7.2004, s. 30.

- (17) Odnośnie do produkcji i bezpieczeństwa odbiorników, wymogi bezpieczeństwa wymagają, aby zadanie to było powierzony wyłącznie państwu członkowskiemu, które wyznaczyło organ odpowiedzialny za PRS, lub przedsiębiorstwu mającemu siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, które wyznaczyło organ odpowiedzialny za PRS. Ponadto producent odbiorników musi wcześniej uzyskać odpowiednie zezwolenie od Rady Akredytacji w zakresie Bezpieczeństwa systemów europejskiego GNSS, ustanowionej rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 912/2010⁽¹⁾ (zwanej dalej „Radą Akredytacji w zakresie Bezpieczeństwa”), i musi przestrzegać jej decyzji. Do zadań organów odpowiedzialnych za PRS należy stała kontrola przestrzegania zarówno wymogu uzyskania zezwolenia i tych decyzji, jak i szczegółowych wymogów technicznych wynikających ze wspólnych minimalnych norm.
- (18) Państwo członkowskie, które nie wyznaczyło organu odpowiedzialnego za PRS, powinno wyznaczyć w każdym razie punkt kontaktowy do zarządzania wszelkimi wykrytymi szkodliwymi zakłóceniami elektromagnetycznymi wpływającymi na PRS. Takim punktem kontaktowym powinna być osoba fizyczna lub prawna, która spełnia funkcję punktu sprawozdawczego, lub adres, z którym Komisja może skontaktować się w przypadku potencjalnie szkodliwych zakłóceń elektromagnetycznych, aby zaradzić takim zakłóceniom.
- (19) Odnośnie do ograniczeń wywozowych, wywóz poza Unię sprzętu lub technologii oraz oprogramowania związanych ze stosowaniem PRS i mających związek z opracowywaniem i produkcją na potrzeby PRS, niezależnie od tego, czy taki sprzęt, oprogramowanie lub taka technologia znajdują się w wykazie w załączniku I do rozporządzenia Rady (WE) nr 428/2009 z dnia 5 maja 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system kontroli wywozu, transferu, pośrednictwa i tranzytu w odniesieniu do produktów podwójnego zastosowania⁽²⁾, musi zostać ograniczony do tych państw trzecich, które zostały odpowiednio upoważnione do dostępu do PRS na podstawie umowy międzynarodowej zawartej z Unią. Państwo trzecie, na którego terytorium zainstalowana jest stacja odniesienia, w której znajduje się sprzęt PRS i która należy do systemu utworzonego w ramach programu Galileo, nie jest przez sam ten fakt uważane za uczestnika PRS.
- (20) Należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów zgodnie z art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w odniesieniu do wspólnych minimalnych norm w dziedzinach określonych w załączniku, a w razie konieczności zaktualizowania i zmiany tego załącznika w celu uwzględnienia zmian w programie Galileo. Szczególnie ważne jest to, aby podczas prac przygotowawczych Komisja prowadziła odpowiednie konsultacje, w tym z ekspertami. Przygotowując i opracowując akty delegowane, Komisja powinna zapewnić jednoczesne, terminowe i odpowiednie przekazywanie stosownych dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (21) Ze względu na ich potencjalny wpływ na indywidualne i zbiorowe bezpieczeństwo systemu utworzonego w ramach programu Galileo, Unii i jej państw członkowskich należy zadbać o to, aby wspólne zasady dostępu do PRS oraz wspólne zasady dotyczące produkcji odbiorników PRS i modułów bezpieczeństwa były jednolicie stosowane w każdym z państw członkowskich. Niezbędne jest zatem upoważnienie Komisji do przyjmowania szczegółowych wymogów, wytycznych oraz innych środków służących zapewnieniu skuteczności wspólnych minimalnych norm. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej decyzji należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję⁽³⁾.
- (22) Kontrole i inspekcje, które ma przeprowadzać Komisja z pomocą państw członkowskich, powinny być przeprowadzane, w stosownych przypadkach, w sposób podobny do sposobu przewidzianego w części VII załącznika III do decyzji 2011/292/UE.
- (23) Zasady dostępu do PRS oferowanej przez system utworzony w ramach programu Galileo są warunkiem wdrożenia PRS. Komisja powinna sprawdzić, czy należy wprowadzić politykę pobierania opłat za PRS, w tym również od państw trzecich i organizacji międzynarodowych, oraz przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wynik tej analizy.
- (24) Ponieważ cel niniejszej decyzji, a mianowicie określenie warunków, na których państwa członkowskie, Rada, Komisja, ESDZ, agencje Unii, państwa trzecie i organizacje międzynarodowe mogą mieć dostęp do PRS, nie może zostać osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na rozmiary proponowanych działań możliwe jest lepsze osiągnięcie tego celu na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (25) Z chwilą gdy PRS zostanie uznana za operacyjną należy uruchomić mechanizm sprawozdawczości i kontroli,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsza decyzja określa warunki, na których państwa członkowskie, Rada, Komisja, ESDZ, agencje Unii, państwa trzecie i organizacje międzynarodowe mogą mieć dostęp do usługi publicznej o regulowanym dostępie (PRS) oferowanej przez globalny system nawigacji satelitarnej utworzony w ramach programu Galileo.

⁽¹⁾ Dz.U. L 276 z 20.10.2010, s. 11.

⁽²⁾ Dz.U. L 134 z 29.5.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- a) „uczestnicy PRS” oznaczają państwa członkowskie, Radę, Komisję i ESDZ, jak również agencje Unii, państwa trzecie i organizacje międzynarodowe, o ile takie agencje, państwa trzecie i organizacje zostały odpowiednio upoważnione;
- b) „użytkownicy PRS” oznaczają osoby fizyczne lub prawne odpowiednio upoważnione przez uczestnika PRS do posiadania lub używania odbiornika PRS.

Artykuł 3

Ogólne zasady dostępu do PRS

1. Państwa członkowskie, Rada, Komisja i ESDZ mają prawo do nieograniczonego i nieprzerwanego dostępu do PRS w każdej części świata.
2. Każde państwo członkowskie, Rada, Komisja i ESDZ muszą zdecydować, czy chcą korzystać z PRS w ramach swoich kompetencji.
3. Każde państwo członkowskie, które korzysta z PRS, suwerennie podejmuje decyzję o kategoriach osób fizycznych zamieszkałych na jego terytorium lub pełniących oficjalne obowiązki za granicą w imieniu tego państwa członkowskiego, a także osób prawnych mających siedzibę na jego terytorium, które są upoważnione do bycia użytkownikami PRS, jak i o zastosowaniach PRS, zgodnie z art. 8 oraz pkt 1 ppkt (i) oraz (ii) załącznika. Zastosowania te mogą obejmować zastosowania związane z bezpieczeństwem.

Zgodnie z art. 8 oraz pkt 1 ppkt (i) oraz (ii) załącznika Rada, Komisja i ESDZ podejmują decyzję o kategoriach swoich pracowników, którzy są upoważnieni do bycia użytkownikami PRS.

4. Agencje Unii mogą stać się uczestnikami PRS jedynie wówczas, gdy jest to niezbędne do realizacji ich zadań oraz zgodnie ze szczegółowymi zasadami określonymi w porozumieniu administracyjnym zawartym między Komisją a daną agencją.

5. Państwa trzecie lub organizacje międzynarodowe mogą stać się uczestnikami PRS tylko wtedy, gdy zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej staną się stroną obydwu następujących umów między Unią a danym państwem trzecim lub daną organizacją międzynarodową:

- a) umowy o bezpieczeństwie informacji, określającej ramy wymiany i ochrony informacji niejawnych oraz przewidującej stopień ochrony co najmniej równoważny stopniowi ochrony zapewnianemu przez państwa członkowskie;
- b) umowy określającej warunki szczegółowych zasad dostępu do PRS przez dane państwo trzecie lub daną organizację międzynarodową; umowa taka może obejmować produkcję – na szczególnych warunkach – odbiorników PRS, z wyjątkiem modułów bezpieczeństwa.

Artykuł 4

Stosowanie przepisów bezpieczeństwa

1. Każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego krajowe przepisy bezpieczeństwa gwarantowały stopień ochrony informacji niejawnych co najmniej równoważny stopniowi ochrony przewidzianemu przez przepisy bezpieczeństwa zawarte w załączniku do decyzji 2001/844/WE, EWWiS, Euratom oraz przez decyzję 2011/292/UE, oraz aby te krajowe przepisy bezpieczeństwa miały zastosowanie do użytkowników PRS w tym państwie oraz do wszystkich osób fizycznych zamieszkałych na jego terytorium i wszystkich osób prawnych mających siedzibę na jego terytorium, które zajmują się informacjami niejawnymi UE związanymi z PRS.

2. Państwa członkowskie niezwłocznie informują Komisję o przyjęciu krajowych przepisów bezpieczeństwa, o których mowa w ust. 1.

3. Jeśli okaże się, że informacje niejawne UE związane z PRS zostały ujawnione osobom nieupoważnionym do ich otrzymania, Komisja, w konsultacji z danym państwem członkowskim, podejmuje następujące działania:

- a) informuje podmiot będący źródłem niejawnych danych PRS;
- b) ocenia potencjalne szkody dla interesów Unii lub państw członkowskich;
- c) powiadamia właściwe organy o wynikach tej oceny i wydaje zalecenie dotyczące zaradzenia zaistniałej sytuacji; w takim przypadku właściwe organy niezwłocznie informują Komisję o działaniach, które zamierzają podjąć lub które już podjęły, w tym również o działaniach mających na celu zapobieżenie powtórnemu wystąpieniu problemu, a także o wynikach takich działań; oraz
- d) informuje Parlament Europejski i Radę, w stosownych przypadkach, o tych wynikach.

Artykuł 5

Organ odpowiedzialny za PRS

1. Organ odpowiedzialny za PRS wyznaczany jest przez:

- a) każde państwo członkowskie, które korzysta z PRS, i każde państwo członkowskie, na którego terytorium ma swoją siedzibę jeden z podmiotów, o których mowa w art. 7 ust. 1; w takim przypadku organ odpowiedzialny za PRS ma siedzibę na terytorium danego państwa członkowskiego, które niezwłocznie powiadamia Komisję o takim wyznaczeniu;
- b) Radę, Komisję oraz ESDZ, jeżeli korzystają one z PRS. W takim przypadku, zgodnie z odpowiednimi ustaleniami, jako organ odpowiedzialny za PRS może zostać wyznaczona Agencja Europejskiego GNSS, ustanowiona rozporządzeniem (UE) nr 912/2010 (zwana dalej „Agencją Europejskiego GNSS”);
- c) agencje Unii oraz organizacje międzynarodowe – zgodnie z postanowieniami umów, o których mowa w art. 3 ust. 4 i 5; w takim przypadku jako organ odpowiedzialny za PRS może zostać wyznaczona Agencja Europejskiego GNSS;

d) państwa trzecie – zgodnie z postanowieniami umów, o których mowa w art. 3 ust. 5.

2. Koszty funkcjonowania organu odpowiedzialnego za PRS ponoszą uczestnicy PRS, którzy wyznaczyli dany organ.

3. Państwo członkowskie, które nie wyznaczyło organu odpowiedzialnego za PRS zgodnie z ust. 1 lit. a), wyznacza w każdym razie punkt kontaktowy udzielający w razie potrzeby wsparcia w zgłaszaniu wykrytych potencjalnie szkodliwych zakłóceń elektromagnetycznych wpływających na PRS. Dane państwo członkowskie niezwłocznie powiadamia Komisję o wyznaczeniu takiego punktu.

4. Organ odpowiedzialny za PRS zapewnia, by korzystanie z PRS odbywało się zgodnie z art. 8 i pkt 1 załącznika oraz by:

- a) użytkownicy PRS byli zintegrowani z GSMC do celów zarządzania PRS;
- b) zostały określone prawa dostępu do PRS dla każdej grupy lub użytkownika oraz by zarządzano tymi prawami;
- c) klucze PRS oraz inne odnośne informacje niejawne uzyskano z GSMC;
- d) klucze PRS oraz inne odnośne informacje niejawne przekazywano użytkownikom;
- e) zarządzano bezpieczeństwem odbiorników i związanymi z nimi technologiami i informacjami niejawnymi, a także dokonywano oceny ryzyka;
- f) ustanowiony został punkt kontaktowy udzielający w razie potrzeby wsparcia w zgłaszaniu wykrytych potencjalnie szkodliwych zakłóceń elektromagnetycznych wpływających na PRS.

5. Organ odpowiedzialny za PRS w danym państwie członkowskim zapewnia, by podmiot mający siedzibę na terytorium tego państwa członkowskiego mógł opracowywać lub produkować odbiorniki PRS lub moduły bezpieczeństwa, jeżeli podmiot ten:

- a) uzyskał odpowiednie zezwolenie od Rady Akredytacji w zakresie Bezpieczeństwa zgodnie z art. 11 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 912/2010; oraz
- b) przestrzega decyzji Rady Akredytacji w zakresie Bezpieczeństwa oraz art. 8 i pkt 2 załącznika w odniesieniu do opracowywania i produkcji odbiorników PRS lub modułów bezpieczeństwa w zakresie, w jakim dotyczą one jego działalności.

Przynajmniej co pięć lat dokonuje się przeglądu wszelkich zezwoleń na produkcję sprzętu przewidzianych w niniejszym ustępie.

6. Aby zapewnić stosowanie przepisów art. 9, w przypadku opracowywania lub produkcji, o których mowa w ust. 5 niniejszego artykułu, lub w przypadku wywozu poza Unię organ odpowiedzialny za PRS w danym państwie członkowskim zapewnia interfejs między podmiotami właściwymi w sprawie ograniczeń wywozu danego sprzętu, technologii i oprogramowania związanych ze stosowaniem, opracowywaniem i produkcją na potrzeby PRS.

7. Organ odpowiedzialny za PRS jest związany z GSMC zgodnie z art. 8 i pkt 4 załącznika.

8. Ust. 4 i 7 pozostają bez uszczerbku dla możliwości delegowania przez państwa członkowskie pewnych specjalnych zadań ich odpowiednich organów odpowiedzialnych za PRS – za obopólną zgodą – innemu państwu członkowskiemu, z wyjątkiem wszelkich zadań związanych ze sprawowaniem suwerenności nad ich własnym terytorium. Zadania, o których mowa w ust. 4 i 7, a także zadania wymienione w ust. 5, mogą być wykonywane wspólnie przez państwa członkowskie. Zainteresowane państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o takich środkach.

9. Z zastrzeżeniem szczegółowych ustaleń, organ odpowiedzialny za PRS może wystąpić o wsparcie techniczne Agencji Europejskiego GNSS w wykonywaniu swoich zadań. Zainteresowane państwa członkowskie niezwłocznie powiadamiają Komisję o takich ustaleniach.

10. Co trzy lata organy odpowiedzialne za PRS składają Komisji i Agencji Europejskiego GNSS sprawozdania na temat przestrzegania wspólnych minimalnych norm.

11. Co trzy lata Komisja, z pomocą Agencji Europejskiego GNSS, przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat przestrzegania wspólnych minimalnych norm przez organy odpowiedzialne za PRS oraz zgłasza wszelkie przypadki poważnego naruszenia tych norm.

12. W przypadku gdy organ odpowiedzialny za PRS nie przestrzega wspólnych minimalnych norm określonych w art. 8, Komisja może – uwzględniając zasadę pomocniczości i w konsultacji z danym państwem członkowskim, a w razie potrzeby po zasięgnięciu dodatkowych informacji – wydać zalecenie. W ciągu trzech miesięcy od wydania zalecenia dany organ odpowiedzialny za PRS stosuje się do zalecenia Komisji albo żąda wprowadzenia zmian zapewniających przestrzeganie wspólnych minimalnych norm lub proponuje takie zmiany i wdraża je w porozumieniu z Komisją.

Jeżeli po upływie tego trzymiesięcznego okresu dany organ odpowiedzialny za PRS wciąż nie zapewnia przestrzegania wspólnych minimalnych norm, Komisja powiadamia o tym Parlament Europejski i Radę oraz proponuje podjęcie odpowiednich środków.

Artykuł 6

Role GSMC

GSMC zapewnia interfejs operacyjny między organami odpowiedzialnymi za PRS, Radą i Wysokim Przedstawicielem Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, działającymi na podstawie wspólnego działania 2004/552/WPZiB, i centrami kontroli. Informuje ono Komisję o każdym wydarzeniu, które mogłoby zakłócić prawidłowe działanie PRS.

Artykuł 7

Produkcja i bezpieczeństwo odbiorników i modułów bezpieczeństwa

1. Z zastrzeżeniem wymogów określonych w art. 5 ust. 5, państwo członkowskie może powierzyć produkcję odbiorników PRS lub związanych z nimi modułów bezpieczeństwa podmiotom mającym siedzibę na jego terytorium lub na terytorium innego państwa członkowskiego. Rada, Komisja lub ESDZ mogą powierzyć produkcję odbiorników PRS lub związanych z nimi modułów bezpieczeństwa na własny użytek podmiotom mającym siedzibę na terytorium państwa członkowskiego.

2. Rada Akredytacji w zakresie Bezpieczeństwa może w każdej chwili cofnąć zezwolenie na produkcję odbiorników PRS lub związanych z nimi modułów bezpieczeństwa, które przyznała podmiotowi, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jeśli środki przewidziane w art. 5 ust. 5 lit. b) nie są przestrzegane.

Artykuł 8

Wspólne minimalne normy

1. Wspólne minimalne normy, których muszą przestrzegać organy odpowiedzialne za PRS, o których mowa w art. 5, obejmują dziedziny określone w załączniku.

2. Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 11 aktów delegowanych dotyczących przyjmowania wspólnych minimalnych norm w dziedzinach określonych w załączniku, a w razie konieczności zmian aktualizujących załącznik, aby uwzględnić zmiany w programie Galileo, w szczególności w odniesieniu do technologii oraz zmiany potrzeb w zakresie bezpieczeństwa.

3. W oparciu o wspólne minimalne normy, o których mowa w ust. 2 niniejszego artykułu, Komisja może przyjąć niezbędne wymogi techniczne, wytyczne oraz inne środki. Te akty wykonawcze przyjmowane są zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 12 ust. 2.

4. Komisja zapewnia, by podejmowano niezbędne kroki w celu przestrzegania środków, o których mowa w ust. 2 i 3, oraz aby spełniano wymogi związane z bezpieczeństwem PRS i jego użytkowników oraz powiązanych technologii, przy pełnym uwzględnieniu porad ekspertów.

5. Aby wspomóc przestrzeganie niniejszego artykułu, Komisja ułatwia organizację przynajmniej raz do roku posiedzenia wszystkich organów odpowiedzialnych za PRS.

6. Z pomocą państw członkowskich i Agencji Europejskiego GNSS Komisja zapewnia przestrzeganie wspólnych minimalnych norm przez organy odpowiedzialne za PRS, w szczególności poprzez prowadzenie kontroli lub inspekcji.

Artykuł 9

Ograniczenia wywozowe

Wywóz poza Unię sprzętu, technologii i oprogramowania związanych ze stosowaniem, opracowywaniem i produkcją na

potrzeby PRS dozwolony jest jedynie zgodnie z art. 8 i pkt 3 załącznika oraz na podstawie umów, o których mowa w art. 3 ust. 5, lub na podstawie umów dotyczących szczegółowych zasad przyjmowania i działania stacji odniesienia.

Artykuł 10

Stosowanie wspólnego działania 2004/552/WPZiB

Niniejszą decyzję stosuje się bez uszczerbku dla środków, o których zdecydowano na podstawie wspólnego działania 2004/552/WPZiB.

Artykuł 11

Wykonanie przekazania uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych przekazane Komisji podlegają warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 8 ust. 2, przekazuje się Komisji na okres pięciu lat od dnia 5 listopada 2011 r. Nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem tego pięcioletniego okresu Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 8 ust. 2, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność jakichkolwiek już obowiązujących aktów delegowanych.

4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

5. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 8 ust. 2 wchodzi w życie tylko jeśli Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub jeśli, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady termin ten jest przedłużany o dwa miesiące.

Artykuł 12

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet ustanowiony na mocy rozporządzenia (WE) nr 683/2008. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011. W przypadku gdy komitet nie wyda żadnej opinii, Komisja nie przyjmuje projektu aktu wykonawczego i stosuje się art. 5 ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

*Artykuł 13***Przegląd i sprawozdawczość**

Najpóźniej dwa lata po tym, jak PRS zostanie uznana za operacyjną, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące właściwego funkcjonowania i trafności ustanowionych zasad dostępu do PRS i w stosownym przypadku proponuje odpowiednie zmiany do niniejszej decyzji.

*Artykuł 14***Szczegółowe przepisy dotyczące wdrożenia programu Galileo**

Niezależnie od pozostałych przepisów niniejszej decyzji, aby zapewnić sprawne funkcjonowanie systemu utworzonego w ramach programu Galileo, zezwolenie na dostęp do technologii PRS oraz posiadanie lub korzystanie z odbiorników PRS – pod warunkiem przestrzegania zasad określonych w art. 8 i w załączniku – mają:

- a) Komisja działając jako podmiot zarządzający programem Galileo;
- b) operatorzy systemu utworzonego w ramach programu Galileo, wyłącznie w celu wypełnienia swoich obowiązków, jak określono w szczegółowych ustaleniach z Komisją;
- c) Agencja Europejskiego GNSS, aby umożliwić jej wypełnianie powierzonych jej zadań, jak określono w szczegółowych ustaleniach z Komisją;
- d) Europejska Agencja Kosmiczna, wyłącznie w celach badań naukowych, rozwoju i wdrożenia infrastruktury, jak określono w szczegółowych ustaleniach z Komisją.

*Artykuł 15***Sankcje**

Państwa członkowskie określają sankcje, które stosuje się w przypadku naruszenia krajowych przepisów przyjętych na podstawie niniejszej decyzji. Sankcje te muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

*Artykuł 16***Wejście w życie i stosowanie**

1. Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Państwa członkowskie zaczynają stosować art. 5 nie później niż dnia 6 listopada 2013 r.

*Artykuł 17***Adresaci**

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 25 października 2011 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
J. BUZEK
Przewodniczący

W imieniu Rady
M. DOWGIELEWICZ
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Wspólne minimalne normy

1. W odniesieniu do art. 5 ust. 4 wspólne minimalne normy w zakresie korzystania z PRS obejmują następujące dziedziny:
    - (i) organizacja grup użytkowników PRS;
    - (ii) definicja i zarządzanie prawami dostępu dla użytkowników PRS oraz grup użytkowników wśród uczestników PRS;
    - (iii) dystrybucja kluczy PRS oraz związanych z nimi informacji niejawnych między GSMC oraz organami odpowiedzialnymi za PRS;
    - (iv) dystrybucja kluczy PRS oraz związanych z nimi informacji niejawnych wśród użytkowników;
    - (v) zarządzanie bezpieczeństwem, w tym incydentami związanymi z bezpieczeństwem, oraz ocena ryzyka dotycząca odbiorników PRS i związanych z nimi technologii i informacji niejawnych;
    - (vi) zgłaszanie wykrytych potencjalnie szkodliwych zakłóceń elektromagnetycznych wpływających na PRS;
    - (vii) koncepcje i procedury operacyjne dotyczące odbiorników PRS.
  2. W odniesieniu do art. 5 ust. 5 wspólne minimalne normy w zakresie opracowywania i produkcji odbiorników PRS lub modułów bezpieczeństwa obejmują następujące dziedziny:
    - (i) zezwolenie dla segmentu użytkowników PRS;
    - (ii) bezpieczeństwo odbiorników PRS i technologii PRS podczas fazy badawczej, rozwojowej i produkcyjnej;
    - (iii) integracja odbiorników PRS i technologii PRS;
    - (iv) profil ochrony odbiorników PRS, modułów bezpieczeństwa i materiałów wykorzystujących technologię PRS.
  3. W odniesieniu do art. 5 ust. 6 oraz art. 9 wspólne minimalne normy w zakresie ograniczeń wywozowych obejmują następujące dziedziny:
    - (i) autoryzowani uczestnicy PRS;
    - (ii) wywóz materiałów i technologii powiązanych z PRS.
  4. W odniesieniu do art. 5 ust. 7 wspólne minimalne normy w zakresie połączeń między GSMC i organami odpowiedzialnymi za PRS obejmują połączenia w zakresie przesyłu danych i połączenia głosowe.
-